

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Koszorú István ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Dr. Ferencz Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Ferencz István ügyvéd) által képviselt **alperes** ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Veszprém Megyei Bíróság 2008. június 20. napján kelt 1.G.40.129/2006/41. sorszámú ítélete ellen a felperes által 44. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán a 2009. szeptember 9-én megtartott tárgyalás alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatja, s kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen a felperesnek 2.953,-- (Kettőezer-kilencszázötvenhárom,--) Eurot;

a felperes elsőfokú perköltségfizetési kötelezettségét 123.722 (Egyszázhuszontháromezer-hétszázhuszonkettő) Ft-ra leszállítja;

egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen a felperesnek 6.971 (Hatezer-kilencszázhetvenegy) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a 2006. június 28-án létrejött szerződésben az alperes vállalta, hogy a ...országban építőipari vállalkozásként működő és faanyag kereskedelemmel is foglalkozó felperesnek szárított 10-12 %-os nedvességtartalmú cser fűrészarút szállít. A szállítandó áru egy része 8 m³ 76 mm szélességű és 20 m³ 102 mm szélességű ajtóküszöb volt, amelynek a szerződésben kikötött ellenértéke 720,-- Euro/m³ volt. A gyártáshoz szükséges szélezetlen cser fűrészarút az alperes megvásárolta, majd saját sorozatvágó körfűrészgépein azt a szükséges szélességű méretre, majd hosszológépein a megfelelő hosszúságra vágta. Az egyes rakatokat "**Helység**"1-en bérszárítás keretében szárította, és innen került vissza a faáru az alperes "**Helység**"2-i telephelyére. A felperes

képviselői a faanyag előkészítését, szárítását a helyszínen több alkalommal ellenőrizték. A szerződés szerint a felperes a gyártás megkezdése előtt 9.100,-- Euro előleget megfizetett. A készre jelentés után a felperes megbízottja - **"D"** - a 2006. augusztus 23-án az alperes telephelyén az egyes rakatokat megsejmelte, a rakatok fő méreteit megmérte és a 19.336 m³ árut mennyiségi és minőségi kifogás nélkül átvette. A lefóliázott rakatokat a felperes által kiállított fuvarszközre felrakták, ezzel egyidejűleg **"D"** megbízott telefonon értesítette a felperes törvényes képviselőjét az átadás-átvétel megtörténtéről. Ezután a felperes 2006. augusztus 24-én a vételár még hátralévő részét 4.379,-- Eurot az alperesnek átutalta.

A faanyag 2006. augusztus 25-én érkezett meg ...országi ... városba, ahol felperes megrendelőjének a telephelye volt. Az átadást követő néhány nappal a megrendelő értesítette a felperest, hogy a küszöbelemek szélességi méretei a szerződésben kikötött méretet nem érik el. A felperes 2006. szeptember 11-i levelében tájékoztatta az alperest a hibás teljesítésről, és ebből eredő kárának, így 13.478,-- Euro áru ellenértékének és 2.000 Euro szállítási költségnek megfizetését kérte. Az alperes 2006. szeptember 20-i válaszlevelében közölte, hogy szerződésszerűen teljesített, a minőségi hibabejelentést nem fogadja el. A felperes 2006. szeptember 18-án a ... Egyetem Faipari Mérnöki Karának Anyag- és Termésvizsgáló Laboratóriumától megrendelte a leszállított fűrészáru méret és nedvességtartalmának az ellenőrzését. A vizsgálatot végző **"A"** magánszakértő 2006. szeptember 20-án a helyszínen megállapította, hogy a 76 mm névleges szélességű faanyag esetében a tényleges méret átlagosan 3,17 %-kal, a 102 mm névleges szélességű elemeknél pedig a tényleges méret átlagosan 3,76 %-kal kisebb a szerződésben előírtaknál. A vizsgálattal kapcsolatban a felperesnek 832,-- Euro repülőjegy, továbbá 109.600 Ft díj költsége merült fel.

A felperes a faanyagot jelenleg is tárolja, és birtokában tartja, annak forgalmi értéke 2.500.000 Ft.

- o - o - o -

A felperes végleges keresetében az alperes hibás teljesítése alapján kártérítés jogcímén 12.568,-- Euro vételár, 2.650,-- Euro szállítási költség, a magánszakértői véleménnyel kapcsolatban 832,-- Euro repülőjegy, és 109.600 Ft + Áfa magánszakértői díj, továbbá 21 hónapra 1.360.000 Ft tárolási költség, és ezen összeg után járó késedelmi kamat és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Azzal érvelt, hogy az alperes a szerződést hibásan teljesítette, a méretbeli eltérés miatt saját megrendelője a fűrészárut tőle nem vette át. A szállítás megkezdése előtt az alperes **"Helység"2-i** telephelyén megbízottja csak az áru mennyiségét ellenőrizte, az egyes küszöbelemek méretei nem vizsgálta. Erre sem az idő rövidsége, sem pedig annak következtében nem volt lehetősége, hogy az árut erre az időre az alperes már szállításra befóliázta. Megbízottja egyébként megfelelő végzettséggel a mérések elvégzéséhez nem is rendelkezett. Kiemelte, hogy utóbb a perben kirendelt szakértőnek is a pontos és általános mérések elvégzéséhez mintegy 10 órára volt szüksége. Elismerte, hogy megbízottja az árut mennyiségi és minőségi kifogás nélkül átvette, de ezzel kapcsolatban utalt a Legfelsőbb Bíróság Gazdasági Kollégiumának Gkt.85/1973. számú állásfoglalására, valamint a BH.1983. évi évfolyamában 29. szám alatt közzétett eseti

döntésre is. Kifejtette, hogy a szűrőpróba szerinti vizsgálat határozott bizonyítékot a leszállított valamennyi árudarab minőségére nem nyújt. A valószínűsége alapított vizsgálati eljárás eredményét pedig úgy kell értékelni, hogy a mennyiség megvizsgált részének hibás, illetőleg hibátlan volta esetén vélelem szól amellett, hogy az egész mennyiség hibás, illetőleg hibátlan, de ez a vélelem megdönthető. Az általa felkért magánszakértő és a perben kirendelt szakértő is egybehangzóan azt állapította meg, hogy az alperes által leszállított áru hibás volt, mert méretezése a szerződésben kikötöttnek nem felelt meg.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a szerződést hibátlanul teljesítette, és vitatta, hogy a magánszakértőnek, illetőleg a perben kirendelt igazságügyi szakértőnek bemutatott faanyag azonos lenne azzal, amit ő a felperesnek a **"Helység"2-i** telephelyen átadott. Hangsúlyozta, hogy a felperes megbízottja a fűrészárut minőségi és mennyiségi kifogás nélkül átvette. Ha a felperes képviselője a szélességi méretekkel kapcsolatos problémát az átvételkor már észlelte, ennek ellenére az árut jogfenntartó nyilatkozat nélkül átvette, úgy utóbb ezzel kapcsolatban igényt nem érvényesíthet. Ha pedig az esetleges szélességbeli eltérést nem észlelte, az csak saját felróható gondatlan magatartására vezethető vissza, ezért a szállítás után felmerült költségeit (a hátralékos vételár, szállítási költség, magánszakértői vélemény költsége) alappal nem kérheti. Az átvétel helyszínén a mérés elvégzéséhez különleges szakértelemre nem volt szükség. A felperes kárenyhítési kötelezettségének sem tett eleget, mert az esetleges méretbeli eltérés esetén is lehetősége lett volna arra, hogy a szélesebb anyagból 76 mm-es anyagot állítson elő, ezen felül a felperes birtokában lévő áru önmagában is jelentős értéket képvisel.

Az elsőfokú bíróság a 2008. június 8-án kelt 1.G.40.129/2006/41. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította, és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 300.000 Ft perköltséget.

Határozata indokolásában kifejtette, hogy a felek között a Ptk. 389. §-ában szabályozott vállalkozási, és a 279. § /1/ bekezdésében szabályozott szállítási szerződés elemeit felvonultató, vegyes tartalmú szerződés jött létre. A megállapodásban a vállalkozás elemei vannak mégis döntő súlyban, mert az alperesnek szakértelmet igénylő tevékenységet kellett kifejtenie, a szerződésben kikötött minőségi követelményeket kellett teljesítenie, ezért a jogvitát a vállalkozási szerződés szabályai szerint bírálta el. Kiemelte az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felperes építőipari vállalkozás, így a felek közötti szerződés a Ptk. 685. § e./ pontja szerinti fogyasztói szerződésnek nem minősül, ezért a teljesítés, illetőleg a hibás teljesítés következményeit az általános szabályok szerint kellett megítélni.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok, így a felperesi ügyvezető előadása, **"B"** tanúvallomása, valamint **"C"** igazságügyi faipari szakértő szakvéleménye alapján megállapítható volt, hogy a bemutatott fűrészáru megegyezik azzal az áruval, amit az alperes a felperesnek 2006. augusztus 23-án átadott. A szakértői véleményből pedig kétségtelenül megállapítható, hogy a leszállított egyes lécek szélességi méretei a szerződésben előírtaknak nem feleltek meg. Az alperes tehát hibásan teljesített, a felperes azonban keresetében sem az áru kijavítását, sem kicserélését nem kérte, a szerződéstől nem állt el, hanem a hibás teljesítésből eredő kárnak megtérítését kérte. Erre a

Ptk. 310. §-a alapján joga volt, de ebben az esetben vizsgálni kell, hogy a károsult a kár elhárítása, illetőleg csökkentése érdekében úgy járt-e el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható (Ptk. 340. § /1/ bekezdés).

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az áru átvételét intéző felperesi megbízott az általában elvárható magatartást akkor tanúsította volna, ha az egyes rakatokban lévő egyes lécek közül legalább néhányon szélességi, hosszúsági és vastagsági mérést végez, hiszen erre a lehetősége megvolt, a mérés pedig különös szakképzettséget, szakértelmet nem igényelt. Ha pedig a mérést elvégzi, azonnal észlelhette és jelezhetne volna minőségi kifogását. Ebben az esetben pedig a vételár hátralékos részét a felperesnek nem kellett volna átutalni, a szállításra sem került volna sor, mint ahogy a magánszakértői vizsgálat költsége sem merült volna fel. Miután a felperes kármegelőzési kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget, a mulasztása miatt bekövetkezett fenti károk megtérítésére az alperes nem kötelezhető. A felperes a tárolási költség igazolására egy számlát csatolt, amelyből azonban nem volt megállapítható, hogy az konkrétan a perbeli faanyag tárolására vonatkozik-e. E kereseti kérelemmel kapcsolatban további bizonyítási indítványa a felperesnek nem volt, ezért az elsőfokú bíróság bizonyítottság hiányában a tárolási költség címén előterjesztett keresetet is elutasította. Megjegyezte az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felperes a szerződéstől nem állt el, így az eredeti állapot helyreállítására nem került sor, ezért a faanyag a szakértő által megállapított értékben továbbra is a felperes birtokában van.

Ez ellen az ítélet ellen a felperes fellebbezett, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és keresetének helyt adó döntés meghozatalát kérte. Egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításaival, hogy az alperes által a **"Helység"2-i** telephelyen átadott árut mutatta be vizsgálatra a szakértőknek, továbbá azzal is, hogy az alperes hibásan teljesített. Álláspontja szerint azonban az elsőfokú bíróság túlzott jelentőségek tulajdonított annak a ténynek, hogy megbízottja az árut kifogás nélkül átvette. Amikor megbízottja az alperes telephelyére ért, az áru már be volt csomagolva, és az idő rövideje sem tette lehetővé minden egyes küszöbelem lemérését. Ha elfogadható is lenne az a megállapítás, hogy a felperes megbízottjának mulasztása, hanyagsága miatt a kár elhárítása érdekében minden tőle elvárhatót nem tett meg, úgy ebben az esetben is - véleménye szerint - legfeljebb a 2.650,-- Euros szállítási költség megfizetése alól mentesülhetne az alperes.

A fellebbezési tárgyaláson bejelentette, hogy a birtokában lévő faanyag - álláspontja szerint - csak tűzifa céljára használható, értéke legfeljebb 190.000 Ft + Áfa. Ezért keresetét és fellebbezését akként módosította, hogy 12.568,-- Euros kereseti követelését - a birtokában lévő faanyag értékére figyelemmel - 11.637,-- Euro-ra leszállította, az Euro-ban érvényesített követelése után kamatot nem igényelt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Az elsőfokú eljárásban részletesen kifejtett védekezését megismételve kiemelte, hogy a felperes megbízottja az áru átvétele során nem a tőle elvárható gondossággal járt el.

A Győri Ítéltábla a másodfokú eljárásban lefolytatott részbizonyítás keretében kiegészített **"C"** igazságügyi szakértő által készített szakértő vélemény alapján az elsőfokú bíróság által

megállapított tényállást annyiban pontosítja, hogy a felperes birtokában maradt fűrészáru küszöbgyártás, bútoralkatrész, padlóburkolati elem, korlát-, lépcsőelem céljára továbbra is felhasználható. Bonifikált faanyagként továbbértékesíthető és hasznosítható olyan fafeldolgozó üzemek részére, amelyek 98 és 73 mm szélességű, vagy ennél kisebb szélességű és a perbeli falvastagságú frízeket használnak alapanyagként. Ennek alapulvételével a faanyag értéke 2.500.000 Ft, kandallófa alapanyagként hasznosítva értéke pedig 1.470.600 Ft. A 102 mm névleges szélességű frízek 76 mm szélességi méretre bonifikált értéke 900.000 Ft.

A fellebbezés az így kiegészített tényállás alapján kisebb részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást és az alperesi hibás teljesítés tényét helyesen állapította meg, de a döntés indokolásával a Győri Ítéltábla nem mindenben értett egyet.

A Ptk. 379. § /1/ bekezdése értelmében szállítási szerződés alapján a szállító köteles a szerződésben meghatározott dolgot, a kikötött későbbi időpontban vagy időszakban a megrendelőnek átadni, a megrendelő pedig köteles a dolgot átvenni és árát megfizetni. A Ptk. 389. § /1/ bekezdése szerint vállalkozási szerződés alapján a vállalkozó valamely dolog tervezésére, elkészítésére, feldolgozására, átalakítására, üzembe helyezésére, megjavítására, vagy munkával elérhető más eredmény létrehozására, a megrendelő pedig a szolgáltatás átvételére és a díj fizetésére köteles.

Az elsőfokú bíróság helyesen észlelte, hogy a felek között 2006. június 28-án a fenti két szerződés elemeit tartalmazó szerződés jött létre. A felperes feladata azonban nemcsak a faárúnak megfelelő méretűvé vágása volt, hanem a gyártáshoz szükséges faanyag biztosítása is. A szerződéses értéken belül jelentős értéket képvisel magának a faárúnak az értéke. A faárut az alperes ugyan megmunkálta, de a szerződés lényeges eleme mégsem a munkafolyamat, illetve a megrendelő felügyelete (Ptk.392.§.) melletti munkavégzés volt, hanem a végtermék tulajdonjogának átruházása. Ennek figyelembevételével a Győri Ítéltábla a jogvitát - az elsőfokú bíróságtól eltérően - nem a vállalkozás, hanem a szállítási szerződés szabályai alapján bírálta el.

A perbeli szállítási szerződés magyarországi székhellyel rendelkező alperes, illetőleg a ...országi székhellyel rendelkező felperes között jött létre. Az 1987. évi 20. törvényerejű rendelettel kihirdetett, az Egyesült nemzeteknek az áruk nemzetközi adásvételi szerződéseiről szóló egyezményének (továbbiakban: Egyezmény) 1. Cikkének /1/ bekezdése szerint az Egyezmény a különböző államokban telephellyel rendelkező felek között, áruk adásvételére vonatkozó szerződésekre alkalmazandó. Az Egyezménynek Magyarország 1988. január 1-jétől, ...ország pedig 1989. január 1-jétől részese. Az Egyezmény 3. Cikk /1/ bekezdése szerint az áruk jövőben gyártására, vagy előállítására vonatkozó szerződések adásvételi szerződésnek minősülnek, kivéve, ha az áru megrendelője vállalja, hogy az áru gyártásához vagy előállításához szükséges anyagok lényeges részét ő szolgáltatja. A 7. Cikk /2/ bekezdése értelmében, az Egyezményben szabályozott ügyekkel összefüggő mindazokat a kérdéseket, amelyekre az Egyezmény kifejezett rendelkezést nem tartalmaz, az Egyezmény alapjául szolgáló általános elvekkel, vagy - ilyen elvek hiányában - a nemzetközi magánjog

szabályai alapján alkalmazandó jog rendelkezéseivel összhangban kell megoldani. A nemzetközi magánjog szabályai szerint alkalmazandó jog pedig jelen esetben a magyar jog (a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. tvr. 25. § a./ pont).

A felek közötti jogvitát tehát a Bécsi Vételi Egyezmény és a Ptk. szabályai szerint kellett az ítéltáblának elbírálni.

Az elsőfokú bíróság az azonosság kérdésében a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével (Pp. 206. § /1/ bekezdés) helyesen állapította meg azt, hogy a felperes "A" magánszakértőnek, és "C" igazságügyi szakértőnek az alperes ormándlaki telephelyéről elszállított fűrészárut mutatta be a szakértői vizsgálatra. Az igazságügyi szakértői vélemény alapján helyesen állapította meg azt is, hogy az elszállított fűrészáru szélességi méretei a szerződésben kikötött méreteknél kisebbek voltak. A méretbeli eltéréseknek pedig gyártástechnikai okai voltak, így a túlszáritás és a szükségesnél kisebb beszáradási túlméret ráhagyás. A teljesítés nem felelt meg a szerződésben foglalt minőségi követelményeknek, az alperes tehát hibásan teljesített, ezért szerződésszegése következményeként az Egyezmény 75. Cikke értelmében kártérítés fizetésére köteles. A szerződésszegéssel okozott kártérítés szabályait az Egyezmény részletesebben nem szabályozza, így annak elbírálása során az ítéltábla a Ptk. vonatkozó rendelkezéseit alkalmazhatta.

A Ptk. 310. § értelmében szavatossági jogainak érvényesítésén kívül a jogosult a hibás teljesítésből eredő kárának megtérítését is követelheti, a kártérítés (Ptk.318.§. (1) bekezdés, 339.§. (1) bekezdés, 340.§., 355.§. (1) és (2) bekezdés) szabályai szerint. A hibás teljesítéssel okozott kárnak két esetét lehet megkülönböztetni. Az egyik az, amikor a kár közvetlenül abban jelentkezik, hogy maga a szolgáltatás történt hibásan. Ilyenkor a szavatossági és kártérítési felelősség szorosan ugyanazokon a tényeken alapul. Elvileg a jogosult bármelyiknek az érvényesítését választhatja. Kártérítési igény választása esetén az eredeti állapot helyreállítása, vagy pedig a jogosult vagyonában bekövetkezett értékcsökkenés pénzbeli megtérítése követelhető. (BH.1986/415.sz. jogeset) A másik esetben maga a hibás teljesítés csupán oka a kár bekövetkezésének, a kár valakinek a személyében, vagy - a szolgáltatással össze nem függő - vagyonában következett be (tapadó vagy többletkár). A perbeli esetben a felperes az első esetkör szerinti, a szolgáltatás hibája miatti kártérítési igényt érvényesített az általános elévülési időn (Ptk.324.§. (1) bekezdés) belül.

A szállítási szerződés alapján a megrendelő az áru átvételére, és annak rövid időn belüli minőségi megvizsgálására köteles. Az átvétel (teljesítés) és a minőségvizsgálat helyére elsősorban a felek megállapodása az irányadó (Egyezmény 31. Cikke; Ptk. 278. § /4/ bekezdése).

A felek 2006. június 28-án kötött megállapodása szerint a teljesítés helye az alperes "**Helység**"2,... szám alatti telephelye volt, és ez volt egyben a minőségvizsgálat színhelye is. Erre utal a feleknek a szerződés teljesítése során tanúsított magatartása, így az, hogy a felperes megbízott - "**D**" - az áru átvételekor a minőségvizsgálat elvégzése céljából nedvességmérő műszert is vitt magával. Az áru magyarországi átvétele és megvizsgálása

után pedig sem a felperes, sem pedig az ő megrendelője az áru leszállításakor mennyiségi, minőségi ellenőrzést nem végzett, a méretbeli eltérésekre is csak akkor derült fény, amikor a felperesi megrendelő a fűrészárut gépein fel akarta dolgozni.

Az áru átvételével és minőségvizsgálatával megbízott "D" pedig az átvétel során nem a tőle elvárható gondossággal járt el. Az egyes fűrészelemek méreteit nem ellenőrizte annak ellenére sem, hogy a szűrőpróbaszerű ellenőrzésére lehetősége megvolt, erre elengedő idő állt rendelkezésére, és a méretellenőrzés különleges szakértelmet, szakismeretet nem igényelt.

Amennyiben a felperesi megbízott kellő gondossággal járt volna el az átvétel során, úgy ebben az esetben észlelnie kellett volna a fűrészáru szerződéstől eltérő méretbeli pontatlanságát. Ebben az esetben viszont, ha minőségi kifogásait közli, nem került volna sor a szállításra, így a felperes a szállítással kapcsolatban felmerült 2.650,-- Euro költséget mint kárát alappal az alperessel szemben nem érvényesítheti.

A perbeli esetben a Ptk. 310. §-a szerinti kártérítés jogcímén tehát a jogosult - a kifejtettek szerint - nemcsak a hibás teljesítéssel egyéb vagyontárgyakban okozott kárt és elmaradt hasznót, hanem magának a szolgáltatásnak a hibájából származó anyagi hátrányát is érvényesítheti. Ebből következik, hogy a jogosult kártérítésként az áru ellenértékeként kifizetett vételár, és a tulajdonába került és a hibás teljesítés miatt csökkentett értékű vagyontárgy tényleges értéke közötti különbözet megfizetését is kérheti.

A kártérítési igény egyes tételei körében az ítélet tábla a következőkre volt figyelemmel:

1.) A felperes az ajtóküszöbökre 12.568,-- Eurot fizetett ki az alperesnek, ezzel szemben a birtokában lévő fűrészáru értéke a hibás teljesítés következtében 260 Ft/Euro árfolyamon számolva, 9.615,-- Euro ($2.500.000 : 260$), így a hibás teljesítés következtében 2.953,-- Euro ($12.568 - 9.615$) vagyoni hátrány érte. Vagyoni hátrányának kizárólagos okozója pedig az alperes hibás teljesítése volt, az ebből eredő kár tehát nem azzal összefüggésben érte, hogy megbízottja az átvétel során nem a kellő gondossággal járt el. Egyébként is a kikötött vételárból a szerződés szerint 9.000,-- Eurot már azt megelőzően kifizetett a felperes, hogy a teljesítésre az alperes részéről sor került volna. Az alperes a felelősség alól nem tudta kimenteni magát, ezért a Győri Ítélet tábla az elsőfokú ítéletet ebben a részében a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján megváltoztatta, és az alperest 2.953,-- Euro kár megfizetésére kötelezte. A felperes a tőke után késedelmi kamatot nem igényelt, így ennek megfizetésére az ítélet tábla az alperest nem kötelezte.

2.) A felperes a tárolási költséggel összefüggésben érvényesített kárát pedig valóban nem bizonyította. A felperes a követelését alátámasztó valamennyi számlát nem csatolta az iratokhoz, a becsatolt számlából pedig nem volt megállapítható, hogy a számla a perbeli faanyag tárolására vonatkozik-e.

3.) A per megindulását megelőzően a felperes megbízásából készült magánszakértői vélemény kapcsolatban a felperesnek 832,-- Euro útiköltsége, és 109.600 Ft díjköltsége

merült fel. A Pp. 75. § /1/ bekezdése szerint perköltség - a törvényben meghatározott kivételeket nem tekintve - mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merült fel (előzetes tudakozódás és levelezés költsége, eljárási illeték, tanú és szakértői díj, ügygondnoki és tolmács díj, helyszíni tárgyalás és szemle költsége, stb.). A leszállított fűrészáru méretbeli hibájának észlelését követően a felperes célszerűen és jóhiszeműen járt el akkor, amikor az alperesi hibás teljesítés bizonyítására magánszakértő részére megbízást adott. Az ezzel kapcsolatban felmerült költséget tehát perköltségként érvényesítheti.

Ezért a Győri Ítéltábla a magánszakértői véleménnyel kapcsolatban felmerült költségigényeket nem kárigényként, hanem perköltség körében számolta el a felek között.

Az alperes a másodfokú eljárásban csatolta a megbízásából készült ... Egyetem Faanyag Tudományi Intézetének magánszakértői véleményét, és kérte a magánszakértői vélemény és a perben kirendelt szakértő véleményének az „ütköztetését”. Azzal érvelt, hogy a magánszakértői vélemény „továbbviszi” a perbeli szakértői vélemény megállapításait. A magánszakértői vélemény számításának eredménye azt igazolja, hogy az alperes a küszöbelemek gyártása során a Magyar Szabványban előírt méretbeli ráhagyással dolgozott, ezért nem teljesített hibásan. A Győri Ítéltábla álláspontja szerint "C" igazságügyi szakértő által készített, és a másodfokú eljárásban kiegészített alapos és aggálytalan szakértői vélemény alapján a jogvita megnyugtatóan eldönthető volt. Az alperes megbízásából készült magánszakértői vélemények sem tudták cáfolni azt a tényt, ellenkezőleg elismerték, hogy a leszállított fűrészáru szélességi méretei a szerződésben kikötött értéket nem érték el. A felek megállapodásukban beszáradási túlméret ráhagyással („méretbeli tolerancia”) nem számoltak, a Magyar Szabványra nem utaltak, a megvásárolt faanyag további átalakítására pedig a felperes nem kötelezhető. Ezért az ítéltábla megítélése szerint további bizonyításra - a Pp. 235.§. (1) bekezdésére is figyelemmel nincs törvényes lehetőség, így az alperes bizonyítási indítványát elutasította.

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta, ezért az elsőfokú ítéletben megállapított perköltség összegét is pontosítani kellett. Az elsőfokú eljárásban a felperes 352.100 Ft eljárási illetéket, 325.920 Ft peren kívüli szakértői költséget és 231.504 Ft szakértő díjat, mindösszesen 909.524 Ft-ot előlegezett. A per tárgyának értéke 5.542.080 Ft volt, ebből a másodfokú döntésre figyelemmel a felperes 768.000 Ft erejéig lett pernyertes. Az elsőfokú eljárásra megállapítható ügyvédi munkadíj összege pedig a pertárgy értékére is figyelemmel a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet szerint 277.000 Ft volt. A Győri Ítéltábla ezért a pernyertesség-pervesztesség arányának megfelelően (Pp. 81. § /1/ bekezdés) a felperes elsőfokú perköltségfizetési kötelezettségét 123.722 Ft-ra leszállította.

A másodfokú eljárásban a felperes 261.000 Ft fellebbezési illetéket, és 99.900 Ft szakértői díjat előlegezett. A fellebbezési érték 4.017.080 Ft volt, ehhez képest a felperes 768.000 Ft erejéig lett pernyertes. A fellebbezési értékre figyelemmel a ügyvédi munkadíj összege 100.500 Ft volt, ezek alapulvételével a Győri Ítéltábla az alperest 6.971 Ft másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte.

Győr, 2009. szeptember 9.

Dr. Szalai György sk.
tanács elnöke

a **Dr. Hammer Sándor sk.**
előadó bíró

Dr. Farkas Attila sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: